

Spis treści

Wstęp

1. Rozważania metodologiczne

1.1. Wyobrażenia – zakres pojęciowy

1.2. Historia pojęcia wyobraźni

1.3. Wyobrażenie według Sartre'a

1.4. Imaginologia w praktyce

1.5. Imaginologia a modele antybohatera

2. Wyobrażenie wampira

3. Modele antybohatera

3.1. Wątpliwości terminologiczne

3.2. Nieznośna bierność, czyli antybohater modernistyczny

3.3. Apoteoza nijakości, czyli antybohater realistyczny

3.4. Rozpaczliwa bezcelowość, czyli antybohater postmodernistyczny

3.5. Amoralna szarmanckość, czyli antybohater ambiwalentny

3.6. Totalna kontestacja, czyli antybohater niekonwencjonalny

4. Wampir – antybohater modernistyczny

4.1. Uwagi wstępne

4.2. Realizacje modelu modernistycznego

4.2.1. W cieniu Mathesona, czyli kinowe prototypy antybohaterów

4.2.2. Louis, czyli krwiopijca ucłowieczony

4.2.3. Hrabia Saint-Germain, czyli wampiryczny humanista

4.2.4. Doktor Weyland, czyli psychologia wampira

4.2.5. Lestat, czyli krwiopijca totalny

4.2.6. Martin i Peter, czyli wampiry urojone

4.2.7. Kathleen, czyli wampirzyca na doktoracie

4.2.8. Edgar Poe, czyli wampiryczny Raskolnikow

4.2.9. Armand, Marius i inni antybohaterowie Rice

4.2.10. Steven Grlszcz, czyli wampir łaknący miłości

4.2.11. Meier, Kai i Sang, czyli filmowi antybohaterowie Wschodu

4.2.12. Rama, czyli opowieść o prawdziwym wampirze

4.2.13. Milena, czyli wampirzyca ze Szczecina

4.2.14. Adam, Eve i inni, czyli wampiry w najnowszym kinie niezależnym

4.2.15. Dziewczyna, czyli irańska wampirzyca

4.3. Podsumowanie

5. Wampir – antybohater postmodernistyczny

5.1. Uwagi wstępne

5.2. Realizacje modelu postmodernistycznego

5.2.1. Rose według Cronenberga, czyli antybohaterka niepełna

5.2.2. Miriam i John Blaylockowie, czyli prototypy postmodernistycznych antybohaterów

5.2.3. Szlurp i Burp, czyli polscy antybohaterowie komiksowi

5.2.4. „Krwawa” Mary, czyli postmodernizm podszyty ambiwalencją

5.2.5. Jesus Gris, czyli wampir ex machina

5.2.6. Shane Brown, czyli wampir głodny miłości

5.2.7. Vanja, Lena i Eleanor, czyli władczynie europejskich nocy

5.2.8. Sang-hyeon, czyli ksiądz, wampir, kochanek i antybohater

5.2.9. Krwio pijcy w życiu codziennym, czyli (para)dokument z wampirem

5.2.10. Cassidy, czyli wampir bojący się życia

5.2.11. Nicholas Gaunt, czyli droga ku złu

5.2.12. Morbius, czyli antybohater pełen sprzeczności

5.2.13. Vitezslaw, czyli wampir w okowach systemu

5.2.14. Vesper, czyli wampir z ABW

5.2.15. Monika Stiepankovic, czyli sympatyczna pseudowampirzyca

5.2.16. Polska, czyli wampiryczny antybohater zbiorowy

5.2.17. Wampir Lestat, czyli triumfalny powrót księcia wampirów

5.3. Podsumowanie

6. Wampir – antybohater ambiwalentny

6.1. Uwagi wstępne

6.2. Niemoralna konieczność

6.2.1. Krwio pijcy nie z tej ziemi, czyli kosmiczna potrzeba transfuzji

6.2.2. Barnabas Collins, czyli wampir z opery mydlanej

- 6.2.3. Dwaj Dracule, czyli film w obliczu legendy
- 6.2.4. Nosferatu, czyli Dracula osobny
- 6.2.5. Joshua York, czyli wampir z parostatku
- 6.2.6. Adrienne St. Clair, czyli wampirzyca w walce z rakiem
- 6.2.7. Clifford M., czyli ofiara moralności
- 6.2.8. Michelle, czyli amerykańska wampirzyca w Rumunii
- 6.2.9. Vampirella, czyli kontrowersyjna adaptacja komiksu
- 6.2.10. Nick Knight, czyli wampir spragniony śmiertelności
- 6.2.11. Dwight Renfield, czyli wampir z samolotu
- 6.2.12. Eli i Abby, czyli dwie wersje dzieci-wampirów
- 6.2.13. Rayne, czyli kontrowersyjna adaptacja gry wideo
- 6.2.14. Sadie Blake, czyli zemsta po śmierci
- 6.2.15. Jukka i Valerie, czyli wampiry a pierwszy kontakt
- 6.2.16. Amanci panny S., czyli wampiry prowincjonalne
- 6.2.17. Amanci panny S. w wersji serialowej
- 6.2.18. Nigel, czyli wampir-emo

6.3. Niemoralny świat

6.3.1. D jak Dhampir, czyli antybohater Wschodu

6.3.2. Aaron Grey, czyli wampir po Holocauście

6.3.3. Hamiltonowie, czyli wampiryczne sekrety rodzinne

6.3.4. Violet, czyli wampirzyca pretekstowa

6.3.5. Silus, czyli wampiryzm jako religia

6.3.6. Ed i Elvis, czyli epigoni Jestem legendą

6.3.7. Ivy Tamwood, czyli wampirzyca niepraktykująca

6.3.8. „Oficjalny” epigon Draculi, czyli wampir zrehabilitowany

6.3.9. Gracz, czyli antybohater wampiryczny w grach wideo

6.3.10. Gracz, czyli antybohater wampiryczny w grach RPG

6.3.11. Antybohaterowie wampiryczni Maskarady, czyli po stronie sumienia

6.4. Poza granicami moralności

6.4.1. Porównania z bohaterem bajronicznym

6.4.2. Vampirella, czyli komiksowa prekursorka

- 6.4.3. Rayne, czyli wirtualna kuzynka Vampirelli
- 6.4.4. Michael Morbius, czyli Żywy Wampir
- 6.4.5. Blade, czyli Wieczny Łowca
- 6.4.6. Andrew Bennett, czyli wampir superheroiczny
- 6.4.7. Batman, czyli dziedzictwo nietoperza
- 6.4.8. Pearl Jones, czyli Amerykańska Wampirzyca
- 6.4.9. Mamuwalde, czyli pierwszy czarny wampir
- 6.4.10. Taksówkarz z Central Parku, czyli wampir wtórny
- 6.4.11. Wampiry w owczej skórze, czyli przekleństwo krwi
- 6.4.12. Kristina i Mathias, czyli czescy kuzyni Blade'a
- 6.4.13. Antybohaterowie wampiryczni Maskarady, czyli przeciwko wszystkim
- 6.4.14. Jean-Claude, czyli amant egzekutorki wampirów
- 6.4.15. Anioł, czyli amant Pogromczyni wampirów
- 6.4.16. Spike, czyli wampir bezsilny wobec miłości
- 6.4.17. Dracula, czyli ambiwalentny dekadent
- 6.4.18. Wampiry po japońsku, czyli w tajnej służbie Jej Królewskiej Mości

6.4.19. Saya, czyli Alucard spotyka Buffy

6.4.20. Kostia Sauszkin i inni Ciemni Inni, czyli wampiry rosyjskie

6.4.21. Kain, czyli wampir walczący z przeznaczeniem

6.4.22. Selene i Sonja, czyli Poślanki Śmierci

6.4.23. Do-yol, czyli policjant-wampir z Korei Południowej

6.4.24. Krwiopijcy z archiwum X, czyli wampiry epizodyczne

6.4.25. John Mitchell, czyli wampir skruszony

6.4.26. Bill Compton, czyli upadki i wzloty wampira

6.4.27. Donatorzy zadań, czyli wampiry epizodyczne w grach wideo

6.4.28. Wampir na usługach rządu

6.5. Podsumowanie

7. Wampir – antybohater niekonwencjonalny

7.1. Uwagi wstępne

7.1.1. Niekonwencjonalność a parodia

7.1.2. Strategie rozbijania konwencji

7.1.4. Romana Polańskiego gra z konwencją

7.2. Konwencja wampiryczna pod lupą

7.2.1. Wampir podszyty ironią, czyli pospolitość skrzeczy

7.2.2. Wampir po naszymu, czyli gra z konwencją w polskim wariancie

7.2.3. Elżbieta Batory zrehabilitowana, czyli gra z eschatologią

7.2.4. Człowiek – wampir wampirów, czyli przypadek Judy

7.3. Wampiry w innych konwencjach

7.3.1. Wampiry Świata Dysku, czyli i śmieszno, i straszno

7.3.2. Jander Sunstar, czyli wampir, który był elfem

7.3.3. Emiel Regis, czyli wampir o gołęmbim sercu

7.3.4. Geneviève Dieudonné, czyli świadek alternatywnej historii świata

7.3.5. Jack Fleming, czyli wampir przeciwko mafii

7.3.6. Rosyjskie wampiry przyszłości, czyli noir alegoryczno-futurystyczne

7.3.7. Ovsanna Moore, czyli perypetie wampirów Hollywoodu

7.3.8. Wampir romansowy, czyli konsekwencje Zmierzchu

7.3.9. Wampiry siedmiu mórz, czyli fantastyka żeglarska

7.3.10. Wampir w zwierciadle pornografii, czyli kły obnażone

7.3.11. Jozek Mordulak, czyli wampir na Dzikim Zachodzie

7.3.12. Nazistowskie wampiry na kole podbiegunowym, czyli Frostbitten

7.3.13. Ród Makarewiczów, czyli polski wampiryczny film obyczajowy

7.4. Przegląd ujęć parodystycznych

7.4.1. Wampiry komediowe, czyli śmieszne

7.4.2. Wampir-kaczor i człowiek-czosnek, czyli produkcje dla dzieci

7.4.3. Wampiry w produkcjach dla nastolatków, czyli groteska i komputery

7.4.4. Wampiry San Francisco, czyli koty-krwiopijcy i historia miłosna

7.4.5. Wowa i Andriej, czyli wampiryczna komedia omyłek

7.4.6. Wampiry PRL-u, czyli komunizm, kapitał i krew

7.4.7. Mona, czyli wampirzyca nieświadoma

7.5. Podsumowanie

Zakończenie

Bibliografia

Indeks nazwisk

Summary

Nota bibliograficzna